వయసు-మనసు

తులసి బాలకృష్ణ

టక టక టక —

"ఎవరనీ ?"

"... ... ..."

టక టక టక—

"ఎవరదంటే ?"

"... ... ..."

టక టక టక—

"అరె ఎవరదంటే మాటాడరేం ?"

—'ఎవరంటె ఏంచెప్పాలో అర్థంగాక కొంత, మాడ్చే ఎండలో వచ్చిన కారణంగా గొంతు పూడిపోయి కొంత, ఒళ్లు మండిపోయి 'తలుపు తీయవమ్మా- నీ యింటి సొమ్మేం దోచుకుపోను- ఎవడు మొదలెట్టాడో గానీ తలుపు తీయకుండానే ఎవరనడిగే దరిద్రపు అలవాటు' అని నసిగాడు శంకరం కోపంగా. ఆ పైన, యింకోసారి—

టక టక టక—

—భళ్ళున తెరుచుకున్నాయి తలుపులు.

బెదరాడు శంకరం— తలుపులు తెరిచిన ఆడమనిషి ఆకారంచూసి. రేగిన జుట్టు, చెదిరినబట్టలు, చికిలించిన చింతనిప్పుకళ్ళు, ముఖంలో విసుగుదల - నిద్రలోంచి వచ్చినట్లుంది ఆవిడ.

"చలం వున్నాడాండీ యింట్లో ?"— బెదురుతున్నట్లుగా అడిగాడు శంకరం.

"లేడు-" ధనేల్మని మూసుకున్నాయి తలుపులు.

బిత్తరపోయేడు శంకరం. ఆ పైన చిన్నబోయేడు. నెమ్మదిగా వెనుదిరిగాడు. ఇందాక తనెక్కి వచ్చిన బస్సు కొంపలు ఆర్పడానికి వెళ్తున్న ఫైరింజన్‌లా దూసుకుపోయింది. 'అపవోయ్ దేవుడా' అని అరుద్దామనుకున్నాడు గానీ గొంతు పెగల్లేదు.

'ఈ బస్సు దాటితే మరో రెండు గంటల దాకా బస్సు లేదీ కాలనీకి. మైన్ రోడ్డుకి మైలు దూరం వుంది. ఇది కాలనీ కాదు- ఛి ఛీ— ఎడారికన్నా అధ్వాన్నం. గొంతెండి చస్తున్నా మంచినీళ్ళు కూడా పుట్టవు. బందిపోటు దొంగలు వడియింతోటి వీళ్ల భాగ్యం లూటీ చేసుకుపోతారనే భయమో ఏంపాడో ప్రతివాళ్ళూ యిరవైనాలుగ్గంటలూ తలుపులు బిడాయించుక్కూర్చుంటారు. కాఫీ హోటల్ కాదు కదా కిళ్లీషాపైనా నుండదు. మహాతల్లి— గొప్ప మర్యాదస్తురాలే వీడెవడొచ్చాడు మానవుడు — ఓ నిముషం నీడపట్టున కూర్చోనిచ్చి, గుక్కెడు మంచి నీళ్లయినా గొంతులో పోద్దామనే కనీస మర్యాద కూడా తెలీదు'— సణుగుడు, గొణుగుడు ఆ పైన నడక.

ఫర్లాంగు దూరం నడిచి, 'చిన్న రోడ్డె'క్కాడు. ఆ రోడ్డు మీద ఏదో బస్సు గంటకోసారి వడుస్తున్నట్టు విన్నాడు. ఈ టైములో వుందో లేదో తెలీదు. సరిగ్గా నడినెత్తి మీద వున్నాడు మార్త

హస్త ప్రయోగము • నపుంసకత్వము
సెక్సు హాస్పటల్

దురభ్యాసాలకు లోనై దాంపత్య సౌఖ్యం అనుభవించలేనివారు వెంటనే సంప్రదించండి!
డా॥ A. పూర్ణచంద్రరావు
(సెక్సు స్పెషలిస్టు) N.D., F.N.E.U. (CEYLON) R.A.M.P
గవర్నరుపేట, ... రోడ్, విజయవాడ-2 (A.P.)
సుఖవ్యాధులకు ప్రత్యేక చికిత్స
VTS/P/84

75 సం॥ల అఖండ ఖ్యాతి!
రోజా పుష్పలేహ్యం
మలబద్ధకమును ఖండించి...సాఫీ విరేచనము కలిగించు 'లాక్సేటివ్'
ప్రప్రథమంగా మార్కెట్టులోకి తెచ్చి ప్రఖ్యాతిగాంచిన కాల సంపూర్ణ ఆయుర్వేద అనుభూత యోగము
150 గ్రాముల మల్టీ కలర్డ్ టిన్ రూ 3-50
పోస్టేజి అదనం!
పి.శి.పి. అండ్ కో

సంక్రాంతి, ఉగాది
తెలుగు
గ్రీటింగ్ కార్డుల సెట్
రు. 7.50
0 కార్డులు — ఎస్సార్టెడ్ సెట్
మనియార్డర్ లేదా పోస్టల్ ఆర్డర్ పంపితే బుక్ పోస్టులో పంపగలము. వి.పి.పి. లేదు. రిజిష్టర్డు పోస్టులో పంపగోరువారు అదనంగా రు. 2.50 పంపించితీరాలి.
Cards Crafts Classics
12-E Byramjung Bhadur Lane
Post Box No. 2421
Madras- 600 002

భగవాన్లు. నెత్తిని చీల్చుకుపోయి మెదడుని ముద్దెట్టుకుంటున్నాయి అతగాడి అస్త్రాలు. రయ్యిన వేడిగాడ్పులు కొడుతున్నాయి. కర్ణకఠోరమైన కాకుల అరుపులు తప్ప మరో ధ్వని వినపడట్లేదు. చుట్టూ నరమానవు డెవడూ లేడు. నెత్తిమీద చేతులు పెట్టుకుని, చుట్టూ కలియజూసాడు. ఒక యింటి గోడ ప్రక్కగా వున్న కొద్దిపాటి నీడలో రాయిమీద కూర్చునివున్న ఒక ఆడ శాల్తీ శంకరం కళ్లలో పడింది.

లాంగ్‌షాట్లో కూడా ఆకర్షణీయంగా వుంది ఆ యువతి. ఆ వనిత ఎడారిలో ఒయాసిస్సులాగ, కొండల్లో కొబ్బరి బొండాం లాగా కనబడింది శంకరానికి. ఆమె కూడా బస్సుకోసమే ఎదురుచూస్తోందనీ, తను సేకరించిన సందర్భాన్ని బట్టి తప్పక వస్తుందనీ తెలుస్తోంది. తనెన్నడూ అమ్మాయిలతో మాట్లాడి యెరుగడుకానీ మాట్లాడాలనే వుత్సాహం వుంది. వాళ్లేమనుకుంటారో ననే భయమూ వుంది.

అటు వెళ్దామా వద్దా అని తటపటాయించి, నాలుగడుగులు ధైర్యం వచ్చే వరకూ అటూ యిటూ నడిచి, గబగబా ఆమె వైపు నడిచాడు.

ఆ లలన తెలుపుమీద పూలున్న వాయిల్ చీర, లేత నీలం రంగు జాకెట్టు కట్టుకుని వుంది. తేనెరంగు పెద్ద కళ్లజోడు పెట్టుకుంది చేతిలో పుస్తకాలున్నాయి. ప్రక్కనే చిన్న వాటర్ బాటిల్ వుంది. ముఖంలో అలసట వుంది మెడచుట్టూ ముత్యాలలాంటి చెమట వుంది కళ్లల్లో ఎరజీర వుంది. బుగ్గల నిండా ఎండకు కందిన ఎరుపుంది. అన్నిటినీ డామినేట్ చేస్తూ, ఒంటరితనపు బెదురుంది. దాన్ని అధిగమించి ధైర్యంగా వున్నట్లు కనిపించాలని చేస్తున్న ప్రయత్నముంది ఇరవైలోపు వయసుంది.

మగవాసన దగ్గరవుతూండగా పమిట సర్దుక్కూర్చుంది ఆమె.

కళ్లతో ఆమె అందాన్ని జుర్రుకున్నాడు శంకరం

"ఎక్స్‌క్యూజ్‌మి- ఇటు పోలీస్ స్టేషన్ వైపు వెళ్లే బస్సు వెళ్లిపోయిందా?"— శంకరం గొంతు కొద్దిగా వణికింది.

'లేదన్నట్టుగా' తలాడించింది ఆమె

"థాంక్యూ" అని, ఏం చెయ్యాలో తోచక, తిరిగి వచ్చిన స్థలానికే పోనవసరం లేదనిపించి. కొంచెం ఎడంగా నిల్చుని, ఎండని భరించలేక, సూర్యుడివైపు కోపంగా ఆ అమ్మాయి వైపు జాలిగా చూశాడు శంకరం.

శంకరం నుండి చూపు మరల్చి ఆమె ప్రక్కనున్న నీడవైపు నిలిపింది ఆ చూపులో 'ఆ నీడలో నిల్చోవచ్చు మీరు' అనే సలహా వున్నట్లు గమనించాడు శంకరం.

"ఈ టైముకి బస్సొస్తుందనుకుంటాను" వణుకు రాకుండా అడిగాడీసారి.

"తెలీదండీ"— అంటుకుపోయినట్టున్న పొర్లెబిళ్లల్లాంటి ఆమె పెదవులు విడుతూంటే మువ్వ లేసింది శంకరానికి ధైర్యం చేసి మాటలు పొడిగించాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. ఒంటరితనాన్ని ఆమె భరించలేకపోతోందని గ్రహించాడు. అందుకనే వదిలించుకోవాలన్నట్లుగా కాకుండా తనవైపు చూస్తూనే మాట్లాడింది బస్సు రాకుండా వుండాలని కోరుకున్నాడు మరో మనిషెవరైనా వస్తే చంపి పారెయ్యాలని కూడా అనుకున్నాడు అన్నిటికీ మించి ఆమె తన మాటల తీరుని చూసి బెదిరిపోకుండా జాగర్తపడాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. లేకపోతే ఆ అమ్మాయి బెదిరిపోయి, యింటికి వెళిపోతుంది. అసలా అమ్మాయి యీ కాలనీలోనే వుంటోందో ఎక్కణ్ణుంచైనా వచ్చిందో?!

ఆ విషయమే అడిగాడా అమ్మాయిని.

"లేదండీ- నేను చిక్కడపల్లిలో వుంటాను ఇక్కడ మెడిసిన్ చదువుతున్న మా ఫ్రెండొకామె వుంది ఆమెను కలుద్దామని వచ్చాను తను లేదట యింటికి వెళిపోతున్నాను ఈ రోడ్డు మీద కొన్ని బస్సులు దొరుకుతాయని అప్పుడెప్పుడో తనే చెప్పింది అప్పుడే హాఫెనవర్ నుంచి వెయిట్ చేస్తున్నా. బస్సుల్లేవు."

తల ఆడించి, ఒక నిముషం పాటు వాటిని. బస్సొచ్చే దిక్కుకి చూసి, ముగ్గా "బస్సొస్తే బాగుణ్ణు త్వరగా" అని సన్నగా ఆమెకు వినిపించేలా గొణుక్కున్నాడు శంకరం. అందులో- తాను కావాలని మాటలు పొడిగించడం లేదని ఆమె గ్రహించాలనే తపన వుంది- అంతకు మించి నటన వుంది.

ఆ తర్వాత—

"ఈ రూట్‌లో బస్సులు సరిగ్గా టైముకి తిరగవండి. ఒక్కోసారి రోజూ వచ్చేబస్సుకూడా క్యాన్సిల్‌చేసేస్తూంటాడు. పోలీస్ స్టేషన్‌దాకా ఏలాగోలా వెళ్ళిపోతే అక్కణ్ణుంచి చాలా బస్సులుంటాయి." అన్నాడు.

"అదెంత దూరం వుంటుందండీ?"

"దగ్గరే...దగ్గరంటే నాకు దగ్గర. మీలాంటి వారు కొంచెం అలిసి పోతారు" నవ్వాడు. ఆమె కూడా నవ్వింది. ఆ తర్వాత ఏదో అనబోయి, విరమించుకుంది.

"ఈ బస్సు కోసం నేను గంటలతరబడి ఎండలో పడిగాపులు పడ్డ రోజులున్నాయి." అంటూ, బస్సు వస్తున్న చప్పుడువిని, ఉలిక్కిపడ్డాడు శంకరం. ధ్వని దగ్గరవుతూండగా నిరుత్సాహపడి పోయాడు.

మలుపు తిరిగిన లారీ రివ్వున దూసుకు పోయింది.

'హమ్మయ్య' అనుకున్నాడు.

ఓ నిముషం మౌనం.

"క్షణానికోసారి గొంతెండి పోతోందండి" అన్నాడు గుటక మింగుతూ.

"ఓ సారీ— వాటర్ వుంది నా దగ్గర. ఆఫర్ చెయ్యడం మరిచాను. ఇందు తీసుకోండి" అంటూ బాటిల్ అందించింది. బాటిల్ ఎత్తి, చల్లటి నీటిని ఆగి ఆగి తాగుతూ, ఆమె అందాన్ని ఓరకంట ఆస్వాదిస్తూంటే స్వర్గంలో ఉన్నట్టుంది శంకరానికి.

"రాని బస్సుకోసం యీ ఎండలో యిక్కడ వెయిట్ చెయ్యడంలో మీనింగ్ లేదేమో కదా?!" బాటిల్ అందుకుంటూ సలహా కోరిందామె—నవ్వుతూ.

"ఏం చేద్దామంటారు?" అన్నాడు శంకరం ఉత్సాహంగా.

"ఆ పోలీస్ స్టేషనేదో అక్కడి వరకూ లెఫ్ట్ రైట్ కొడితే?"

"ఓయస్—అయామ్ రెడీ టు గివ్‌యు కంపెనీ, ఇఫ్‌యూ వాంట్" — మరింత ఉత్సాహం ఉరకలేసింది శంకరంలో.

"ప్లీజ్." తమాషాగా నవ్వుతూ, అర్థవంతంగా చూసింది ఆమె. ఆమె ప్రతి చూపూ తనని ఆమె వైపు లాగుతోంది. ఆలాటి ఆకర్షణ వుందామె చూపులో.

కర్చీఫ్‌తో మెడచుట్టూ తుడుచుకుని, కళ్ళకు గాగుల్స్ తగిలించుకుని, లేచి నిల్చుంది ఆమె.

పూర్తిగా ధైర్యంవచ్చేసింది శంకరానికి. ఆమె ప్రక్కనే నడవసాగాడు. ఆమె కూడా అతనికి అతిచేరువలోనే అడుగులేయసాగింది.

అడుగులు...

ఆమె ప్రక్కనే ఏడడుగులు వేసేసరికి ఒళ్ళు తిమ్మిరెక్కింది శంకరానికి.

"మీ కభ్యంతరం లేకపోతే నా హ్యాండ్ బ్యాగ్‌లో నేప్‌కిన్ వుంది - ముఖం తుడుచుకోండి" అంది అతని ముఖం మీద పొటమరించిన చెమటని చూస్తూ. చెమటన్నా, ఎండన్నా, అసలు ప్రపంచాన్నీ 'కేర్' చెయ్యనట్టు అందంగా నవ్వేడు శంకరం.

బ్యాగ్‌లోంచి నేప్‌కిన్ తీసి, అందించిందామె.

మల్లెపువ్వులాంటి తెల్లటి నేప్‌కిన్ గుప్పుమని సెంటు వాసనని వెదజల్లింది. విప్పారిన నాసికాపుటాలతో పీల్చుతూ, నేప్‌కిన్‌ని మనసారా, మెత్తగా ముఖానికి హత్తుకున్నాడు. యధాలాపంగా చేస్తున్నట్లు నటిస్తూ, తన గుండెలమీదకు జార్చుకుని, హృదయానికి హత్తుకుని, తన్మయుడయ్యాడు.

తనూ అమ్మాయిల్ని ఆకర్షించ గలడన్న మాట. 'సో- ఐయామ్ సెకండ్ టు నన్ యిన్ దిస్ మాటర్ ఆల్సో' అనుకున్నాడు ఆనందంగా.

"మన గమ్యం చేరేలోగా ఏదైనా మాట్లాడుకుందామా?"— చిలకపలుకులే.

"తప్పకుండా— ముందుగా - యువర్‌స్వీట్ నేమ్ ప్లీజ్"

"సునయన."

"ఏ స్వీట్ నేమ్ టు ది స్వీట్ గాళ్"

"థాంక్స్" అంటూ పెదవులు ముద్దుగా కదిలాయి.

"హోమ్ సైన్స్ కాలేజీలో బియస్సీ పూర్తిచేసాను."

"అయితే—మళ్ళీ పుస్తకాలు...?"

"నావెల్స్"

"ఫ్యూచర్ ప్లాన్స్ ?"

"నాట్ ఎట్ డిసైడెడ్"

"ఉం...మ్యారేజా ?"

"ఓ! నో..." బుగ్గలు ఎర్రగా పూశాయి.

ఆ సిగ్గుని చూస్తూంటే శంకరం ఎదలో సరిగమలు మొదలయ్యాయి. రెస్పాన్స్ బాగుండేసరికి ధైర్యం పెరగసాగింది - "ఆ వంటలచదువు చదివారేం?"

"హోమ్ సైన్స్ అంటే వంటలొక్కటేకాదు ఆడపిల్లలకు చాలా వుపయోగ పడుతుంది ఆ చదువు. ఐ లైకిట్ సిన్స్ మై చైల్డ్‌హుడ్. డాడీ ఆల్సో వాంటెడ్ మి టు డు ఇట్"

— ఓ నిముషం మౌనం.

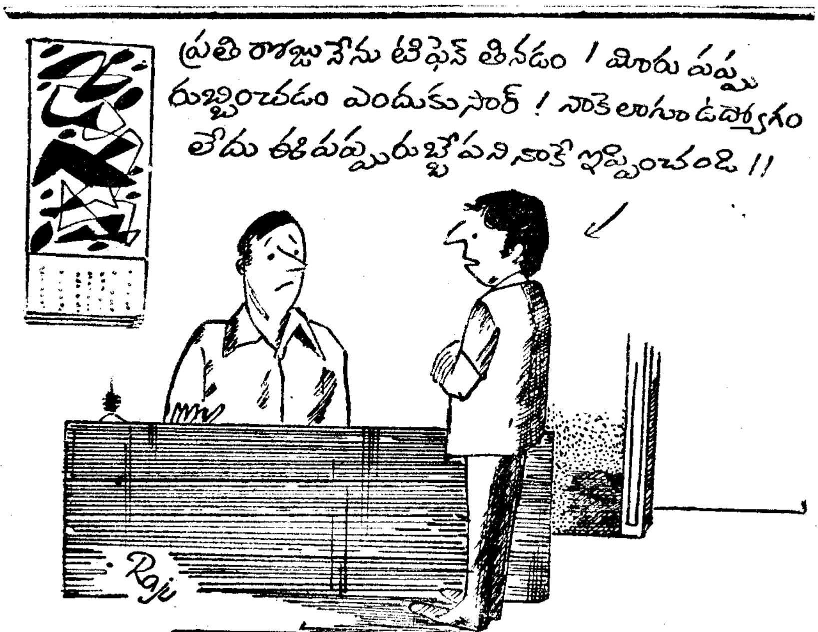

"ఇంతకీ లైఫ్ పార్ట్నర్ విషయంలో మీ అభిప్రాయం ?"–శంకరం.

"అంటే ? "!

"అంటే ఏముంది-నీలాంటి వాడ్ని మీ పార్ట్నర్‌గా కోరుకుంటున్నారు ?"

"... ... ..."

"సిగ్గే సమాధానమా ?"

'భంయ్' మని శబ్దం చేసుకుంటూ వెనగ్గా వచ్చిన లారీకి దారి ఇవ్వడానికి గబుక్కున ఆమె జరగడంతో భుజాలు చుంబించాయి.

ఒళ్ళు పులకరించింది శంకరానికి

"ఓ-సారీ..."అంటూ ఆమె అందంగా బాధపడింది.

మరో వంద లారీలు అలాగే రావాలని కోరుకున్నాడు శంకరం.

చిన్న చిన్న అడుగులు... బరువుగా ... బాధగా...

"నిజానికి ఇవాళ కొంత 'క్లౌడీ'గా వుంది కాబట్టి ఇలా మాత్రం చల్లగా వుంది. రోజూ అయితే ఎండ అసలు భరించలేము" అంది సునయన, తమాషాగా తల ఆడిస్తూ.

లోలోనే నవ్వుకున్నాడు శంకరం– 'నా సహచర్యం నీకు సూర్యుడి మీద నిల్చున్నా, వాసంత సమీరాన్ని, హేమంత తుషారాన్ని మరిపింప చేస్తుంది పిల్లా' అనుకున్నాడు.

"అన్నట్టు మీ పేరు ?" గబుక్కున అడిగింది– మర్చిపోయినదేదో ఒక్కసారిగా గుర్తొచ్చినట్టు.

"భీమశంకరం"

"బాగుంది" అనలేదు ఆమె. తలూపింది అంతే.

చిన్నబుచ్చుకున్నాడు శంకరం తనకు ఇంకొంచెం మంచి పేరుంటే బాగుండు ననిపించింది.

"ఏం చేస్తున్నారు ? ఈ కాలనీకి ఎందుకొచ్చారు?"

"నేను రేడియో స్టేషన్‌లో 'క్లెర్క్'గా పని చేస్తున్నా. మీలాగే నా ఫ్రెండొకడ్ని కలవడానికి వచ్చాను. ఆ యిడియట్ లేడు. మీ పరిచయ భాగ్యం లభించింది. ఐ థాంక్ గాడ్."

"సేమ్ టు మి"

"నడక భారంగా వుందా ?"

వయసు-మనసు

"అబ్బె, అదేం లేదు."

"ఊఁ... నా కంపెనీ బోరుగా ఉందా?"

"ఛ ఛ.... అదేం లేదు."

"థేంక్యూ."

–అంగులు... చిన్న చిన్నవి...

"ఇదుగో– అరణ్యంలా పెరిగిన ఈ తోట చూసారా? దీని గురించి చాలా కథలు చెబుతారు. అసలీ వేళల్లో ఈ రోడ్డు మీద ఆడవారు కాదు కదా, మగవారుకూడా నడవడం డేంజర్స్."

బెదురు చూపులు చూసింది ఆమె. రోడ్డు పొడుగునా వెనక్కి ముందుకీ గబగబా చూసి, శంకరం కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూసింది.

నవ్వేడు శంకరం.

విప్లవం?!

కాలేజీ ప్రాంగణంలో
విద్రుమొమ్మ విరుచుకొని
నిలబడ్డది తియ్యమామిడి చెట్టు!
మత్తుగా వచ్చేపోయే
అమ్మాయిలవైపు పోజులిస్తున్నారు
ఆ చెట్టిచ్చిన ఆశ్రయంతో
గణగణ గంట వినిపించింది
చెదురుమదురయ్యారు.
పరీక్ష హాల్లోకి వాళ్ళు
ఏకలవ్యుణ్ణి
పట్టేశాడు ద్రోణుడు
కాపీ కొడుతోండగా
క్రోధం పెరిగింది
కళ్ళెర్రబడ్డాయి
ఏకలవ్యుడికి
విరుచుకుపడ్డాడు "పులి"లాగ
ద్రోణుడి మీదికి
అతని చేతిలోని 'చిరుకత్తి'
కసుక్కున కోసేసింది
కాపీ పట్టుకున్న ద్రోణుడి
బొటనవేలును
• పారిపొయ్యాడు ఏకలవ్యుడు
మొర్రో మొర్రో మంటున్నాడు
ద్రోణుడు పారిపోయాడు
ఏకలవ్యుడు అక్కణ్ణించి.

– తూములూరు కార్తికేయశర్మ.

"అబ్బె మీరేం భయపడక్కర్లేదు లెండి. ఇద్దరం పుర్రంగా పైగా ఆల్మోస్ట్ మన గమ్యం వచ్చేసినట్లే– ఐ మీన్– గమ్య 'స్థలం' వచ్చేసినట్లే"

"ఇద్దరం అన్నా నన్ను లెక్క పెట్టొద్దు. మీరు ప్రక్కన వున్నారనే కొండంత ధైర్యంగా వుంది."

ఆనందంతో నిండిన శంకరం గుండెలు వుబికాయి.

అంతకన్నా ఏ ఆడపిల్ల తన మనసుని విప్పి చెప్తుంది- గ్రీన్ సిగ్నల్

బ్యాగ్‌లోంచి కమలాఫలం తీసి ఒలవ సాగింది ఆమె.

"ఓహో- మీరు చాలా ఏర్పాట్లే తీసుకుని బయల్దేరారే" అన్నాడు శంకరం.

"ఇదుగో ఇలాంటి సందర్భాల్లో అవసరానికి పనికొస్తాయని కొంత జాగ్రత్త పడతాను." అంటూ నవ్వి తొనలు వలిచి ఒక్కటొక్కటే అతనికి అందించసాగింది. అవి అందుకుంటూండగా వేళ్ళు తగిలాయి. అతని స్పర్శ అలవాటు పడ్డదానిలా ఆమె ఏ భావం చూపించలేదు. కావాలని మరో రెండుసార్లు ఆమె వేళ్ళని తాకాడు శంకరం.

గమ్యస్థలం కనుచూపు కందుతోంది.

"రేడియో స్టేషన్‌కి వస్తూండండి– యిదే మన ఆఖరి కలయిక అయిపోవడం నా కిష్టం లేదు."

"తప్పకుండా. అటు వైపు తరుచు వస్తూనే వుంటాను కూడా."

"సంతోషం. మన స్నేహం మరింత బలపడ్డాక నేను మీ యింటి కొస్తాను. మగ పురుగుల్ని మీ యింట్లోకి రానిస్తారా– గెంటేస్తారా ?"– నవ్వాడు.

"ఛా ఛా ఛా ఎవర్నైనా ఏం చేస్తారో చెప్పలేను గాని మిమ్మల్ని మాత్రం మా డాడీ తప్పక లైక్ చేస్తారనే నమ్మకం నాకుంది."

"థాంక్స్. అదుగో ఆ కనిపిస్తున్నదే పోలీస్ స్టేషను."

"అంటే మన గమ్యమన్నమాట."

"ఆహాఁ అలా అనెయ్యకండి. ప్లీజ్."

"ఏం ?"

"అంతే."

"ఓ – సరే ..." అర్థమైనట్టు తలాడిస్తూ అంగీకారంగా నవ్వింది

"ఇక్కడ కూల్‌డ్రింక్ షాపుకూడా లేదు. మీబాటిల్‌లో నీళ్ళన్నీ నేనే తాగేశాను." నొచ్చుకుంటూ, బస్‌స్టాప్ దగ్గరపడుతున్నందుకు ఏడుపు దిగమింగుకుంటూ అన్నాడు.

"ఒద్దులెండి- డైరెక్ట్‌గా యింటికిపోతే అన్నీ సమకూరతాయి."

"బస్ స్టాప్ వచ్చేసింది" అన్నాడు శంకరం బాధగా.

"అవును" అంటూ తలొంచుకుంది.

"ఇంటికి వెళ్ళాక నాతో మీ ఎక్స్‌పీరియన్స్‌ని లెటర్ రూపంలో నాకు అందజేయగల్రా మిస్ సువయనా ?"

"లెటరా ?! లెటరే ! యూఆర్ వెరీపూర్ యిన్ రైటింగ్ లెటర్స్. సారీ. అయినా మీ ఆఫీసుకే వస్తానన్నానుగా."

ఈ యిమని బస్సొచ్చి ఆగింది.

"ఓ ఇది చిక్కడపల్లి పోతుంది. మరి యీ బస్సులో వెళ్ళడానికి నాకు శలవా ? హౌ ఐ టేక్ లీవ్ ఫ్రమ్ యు మిస్టర్ భీమశంకరం ?"

"ఊఁ... వెళ్ళిపోతారా- ఓ కె ... తప్పకుండా మా ఆఫీసుకి రావాలసుమా ?"

"ఓ. కె."

"ప్రామిస్"

"ప్రామిస్"

"గుడ్‌బై"

"గుడ్‌బై"

వయసు మనసు

బస్సెక్కి చెయ్యూపింది. ఆమె కళ్ళు నక్షత్రాల్లా మెరుస్తున్నాయి.

క్షణంలో దూసుకుపోయింది బస్సు. తన మీదుగా దూసుకుపోయినట్లే ఫీలయ్యాడు శంకరం. కార్నర్‌సీట్లో కూర్చుని కిటికీ మీద తల వాల్చి, ఆలోచన్లో పడింది సువయన. ఏదో గుర్తొచ్చి, లోపలనుండి వస్తున్న నవ్వు ఆపుకోలేక, తమ్ముకొస్తుండగా, పంటి వెనక అపుచేసి, శంఖంపూరించినట్లున్న బుగ్గల్లో మొహాన్ని చేతుల్లో దాచుకుంది.

ఇంటికి చేరాక ప్రేమగా అన్నం వడ్డిస్తున్న భార్య ముఖంలోకి చూస్తూ, తనని తాను తెగతిట్టుకున్నాడు శంకరం. ఒకటి- తనకు దేవతలాంటి భార్యవుండీ మరో అమ్మాయి మీద మనసు పడ్డందుకు. రెండు- ఆ విషయం చెప్పకుండా 'ఆ అమ్మాయి' మనసుని తనకు అర్పించుకునేందుకు తనే కారణమయినందుకు. 'పూర్ గర్ల్. మళ్ళీ కంటబడకుండా వుంటే బాగుండును. ఐ విష్ హర్ ఎ నైస్ బెటర్ హాఫ్' అనుకున్నాడు.

*   *   *

మర్నాడే ఆఫీసుకి లెటరొచ్చింది శంకరానికి.

హలో మిస్టర్ శంకరం—

హౌ ఆర్ యు ?

మీ పరిస్థితిని వర్ణించనా ?- మనసుని ఎక్కడో పారేసుకున్నట్లున్నది. ఏ నవ్వు చూసినా నా రూపమే కనిపిస్తోంది ఏ పువ్వుని చూసినా నా నవ్వులాగే వుంది. ప్రతి క్షణం నేనే మీ కళ్ళముందు నిలబడ్డాలని వుంది అవునా ?

క్షమించాలి— ఇందులో సగం బాధ్యత నాదీ వుందని నాకు తెల్సు. కాని... నేను మిమ్మల్ని... ప్రేమించడం లేదంటే .. తిట్టిన తిట్టు తిట్టకుండా తిడతారా ? బస్‌స్టాప్ వరకు తోడు వచ్చినందుకు చాలా థాంక్సు. అయితే నా ప్రవర్తన అంత చనువుగా కాకుండా రిజర్వ్‌డ్‌గా వుండొచ్చుగా అని మీ రనవచ్చు. ఆ సమయంలో ఎలాగోలా యింటికి చేరవలసిన అవసరం నాకుంది, సర్. ఆ మాత్రం చనువుగానైనా మీతో లేకపోతే నాకు మీరు సాయపడతారా? అసలు నా గురించి పట్టించుకుంటారా- నిజం చెప్పండి. పైగా ఆపద సమయాల్లో (రిగలీ - ఆ ముందు రోడల్లో, నిర్జన ప్రదేశంలో, ఒంటరిగా నాలాంటి ఆడపిల్ల వుండవలసి రావడం ఆపద సమయం కాదంటారా ?) మగవాడ్ని నమ్మితే ఒక చిక్కు, నమ్మకపోతే ఒక చిక్కు. మనిషిని చూడగానే స్వభావం ఎలా కనిపెట్టగలం చెప్పండి. కాని కొద్ది మాటల్లోనే మీకున్నది చెడు వుద్దేశ్యం కాదని, నన్ను లైక్ చేస్తున్నారని అర్థం చేసుకున్నాను. కొద్దిగా చనువుగా వుండి, కనీసం మాటలతోనైనా మీకు ఆ మాత్రం ఆనందం అందించడంలో తప్పు లేదనిపించింది.

పైగా— సారీ— ఇక మనం కలవబోవట్లేదు. రేపే మేము బొంబాయి వెళ్ళిపోతున్నాం. ఇంకొక ముఖ్యమైన విశేషం— మా 'ఉడ్ బి' మీ సాయానికి మీకు థాంక్స్ చెప్పమన్నారు.

మీరు నన్ను బహుశా క్షమించరేమో— నా పేరు సువయన కాదు. మేం చిక్కడపల్లిలో వుండడం లేదు. నేను హోంసైన్సు కాలేజీలో చదవలేదు.

ప్రమాదంలో బయటపడగల ఒక తెలివైన అమ్మాయిగా మాత్రం నన్ను అర్థం చేసుకుని, క్షమిస్తారో, మెచ్చుకుంటారో— మీ యిష్టం.

ఈ లెటర్ వరకూ మాత్రం నా పేరు 'సువయనే.'